

בס"ד כב' אייר ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 19:07
צאת השבת - 19:59
רבנו תם - 20:51
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עלון מס' 1301
@ ביום שישי כח' אייר "יום ירושלים" בירתנו הנצח.
@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה,
זיווג, הצלחה, זש"ק ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
טל' המערכת: 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפסידון: "ח' עוזי"
(ירמיה טז)
השבת לז' לעומר,
פרקי אבות - פרק ה'

בהר-בחוקותי חזק חזק וזתחזק

סגולה להשתתף בשיעורי בלוויין
של הר"ה יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

מענייני הפרשה: בהר:

← **מצות השמיטה** - "ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שדך לא תזרע וגו'"
← **מצות היובל** - אחרי שבע שמיטות (אחר 49 שנה) בשנת החמישים חל היובל.
← **כי ימוך אחיך** - מצוה לעזור לחבר בצרה ולתמוך בו בטרם יתמוטט כליל.
← **איסור ריבית** - התורה מזהירה שלא להלוות כספים בריבית, המכונה "נשך".
← **לנהוג כבוד בעבדים** - יש לנהוג כבוד בעבד עברי ולא להעבידו בעבודות פחותות.

בחוקותי:

← הקב"ה מרבה שפע ברכות לעם ישראל אם ילכו בדרך התורה וקיום המצוות.
← בצד הברכות יש תוכחות וקללות אם יעזבו חס וחלילה את התורה ומצוותיה.
← לבסוף דברי נחמה אם ישובו מדרכם הרעה, הקב"ה יסלח להם.

"אם בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו..."
פירשי זה קיום המצוות וקיום חוקות ה'. כך עמלים בתורה ומקיימים את "מצוותי תשמרו".
ולכן מתקיים הכתוב (ברכות כ"ח) "תלמיד כ"ח" ואם יקיים **תוכו** כברו לא ייכנס לבית המדרש" (ר' עקיבא) ואם יקיים וישמור המצוות אז תוכו הנסתר כברו בגלוי שבו.
"תוכו" פנים אותיות כ"ו כהויה (26). כברו אותיות כ"ו בחוץ שגם **תוכו** כברו תמיד עם יראת השם ודו"ק!!!!

"שש שנים הזרע"
סופי תיבות **שש** - רמז לפסוק **"שמע ישראל"** שיש בו שש תיבות. לומר לך, כל הזרע שש שנים ונח בשביעית מעיד בייחודו של הקב"ה שהוא יחיד וברא את כל העולם בששה ימים ונח בשביעי, וכל הזרע בשמיטה כאילו כופר ר"ל בייחודו של עולם.

זכ"א תונו איש את אחיו
אפילו הוא עמיתך, רמאי כמוך - אפילו אותו אסור לך להגות! על פי הדין אין להגות את הזולת: לפנים משורת הדין - שלא יהא אדם מרמה אף את עצמו.

אלה המצוות אשר ציוה ה'
מצו'ת במילוי אותיות: **מ"ם, צד"י, וי"ו, ת"ו** - עולה במספר 612 וזה בגימטריא תלמידי חכמים; **"חכם לב ייקח מצות"** (בעל הטורים)

פינת הניבים והפתגמים

אני ואפסי עוד = אין עוד מלבדי.
דוגמה: רבים מחברי הקנסת נוהגים בהתנשאות, והתנהגותם משדגרת: "אני ואפסי עוד".
מקור: ועתה שמעי-זאת עדינה היושבת לבטח, האמרה בלבבה אני ואפסי עוד, לא אשב אלמנה, ולא אדע שכול [ישעיהו מז, ח]. (ניבונכו)

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הקדמה לדיני יום טוב

מכיון שאנו עומדים סמוך לחג השבועות, נשתדל לבאר בימים אלו קצת עיקרי דינים השייכים ליום טוב.

כתוב בתורה (שמות יב) כל מלאכה לא יעשה בהם (בימים טובים) אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם.

הטעם שצותה תורה על שבתון ממלאכה בימים טובים, כתב בספר החינוך, שהוא בכדי שיזכרו ישראל הנסים הגדולים שעשה להם השם יתברך ולאבותיהם, ויודיעום לזרעם אחריהם, ואילו היו מותרים בעשיית מלאכה, היה כל אחד פונה לעסקיו, וכבוד הרגל ושמחת החג היו נשכחים מעם ישראל, ועל ידי השבתון ממלאכה יהיו פנויים להתקבץ בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לשמוע דברי תורה, ובהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל, ילמדו לקח ותבונה מפי גדולי ישראל בהלכות ובאגדות, וכפי מה שאמרו: משה תיקן להם לישראל שיהיו דורשים הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת (הוא חג השבועות) בעצרת והלכות חג (סוכות) בחג, שנאמר "וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל".

וכן אמרו חז"ל: לא ניתנו שבתות וימים טובים לישראל אלא לעסוק בהם בדברי תורה. ולכן נצטוונו על שבתון מוחלט, זולת מלאכת אוכל נפש (כגון הכנת תבשיל לסעודת החג באופנים ובתנאים שנבאר). וכן שנו חכמים, אין בין יום טוב לשבת אלא מלאכת אוכל נפש בלבד. ומכל מקום יש לחלק שעות היום של החג, מחציתם לבית הכנסת ובית המדרש, ומחציתם לאכילה ושתייה ושמחת החג.

אף על פי שמותר מן התורה לעשות מלאכה לצורך אוכל נפש, יש מלאכות שאסורם חכמים ביום טוב אף כשהן נעשות לצורך אוכל נפש.

אסרו חכמים לקצור שדהו או לבצור כרמו ביום טוב, אפילו לצורך אוכל נפש, (וכגון שבא לקטוף תפוח מן העץ בכדי לאכלו ביום טוב), מפני שאדם רגיל לקצור את כל שדהו בבת אחת, וכן לבצור את כל כרמו בבת אחת, ונמצא כל היום טרוד במלאכתו וימנע משמחת יום טוב.

וכן מלאכת עימור, ודישת התבואה, וסחיטת פירות, ומלאכת בורר, ומלאכת טוחן והרקדה. ויש אומרים שמלאכות אלו נאסרו מן התורה. ובתלמוד ירושלמי הסמיכו זאת רבותינו על הפוסקים, שנאמר "אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם", ומייד אחר כך נאמר "ושמרתם את המצות" ללמדנו שלא מלאכת אוכל נפש אלא משימור ואילך, כלומר מזמן לישת הבצק והלאה.

דין בישול ביום טוב

מלאכות מסויימות שבאות לצורך הכנת מאכל ("אוכל נפש") ביום טוב, הותרו. וכגון מלאכת בישול.

נחלקו רבותינו הראשונים, לענין מאכלים שאין שינוי בטעמם אם הם טריים שנעשו באותו יום או שנעשו מאתמול, כגון פשטידות וכיוצא בזה, האם אף על פי כן מותר לעשותם ביום טוב, או שמכיון שאפשר לעשותם מערב יום טוב, אין להתיר עשייתן ביום טוב. ובלשון הפוסקים, מאכל שאין שינוי בטעמו לרעה אם נעשה מאתמול או מהיום, נקרא מאכל שאינו מפיג טעם, כלומר שטעמו אינו פג ומשתנה לרעה בתוך יום אחד.

ולענין הלכה העלה מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שמאכל שאינו מפיג טעם כלל אילו נעשה מערב יום טוב ליום טוב, אף על פי כן מותר לעשותו ביום טוב. אסור לבשל מיום טוב ליום חול או למוצאי יום טוב, וכן אסור לבשל בחוץ לארץ מיום טוב ראשון ליום טוב שני.

מכל מלמד השכלתי

כוחה של שמיטה בזוגיות

בפרשת השבוע אנו לומדים על מצוות השמיטה - שנה שבה האדם עוצר... עוצר את המרוץ, את העבודה, את השליטה. נותן לאדמה לנוח... ומגלה שהברכה מגיעה דווקא מהמקום של האמון.

אבל השמיטה היא לא רק באדמה - היא גם בלב. גם בזוגיות אנחנו חיים "שש שנים" של עשייה: עבודה, ילדים, טרדות, לחץ...

ואז מגיע הרגע שבו צריך לעצור. לעצור - ולהיזכר למה אנחנו יחד:

- א. לחדש את הקשר.
- ב. להקדיש זמן אמיתי אחד לשני.
- ג. לא "על הדרך", אלא באמת.
- ד. לדבר על רגשות, על חלומות, על מה שכבר הרבה זמן לא נאמר.

בירור ציפיות:

דווקא מתוך שקט, אפשר לדבר בכנות:

מה אני צריך? מה אתה צריך?

בלי האשמות עם פתיחות. ומתוך זה להגיע לתבונה... ולפעמים גם לפשרה שמכבדת את שנינו.

מנוחה זוגית:

לא רק הגוף צריך מנוחה, גם הקשר.

לקבוע זמנים שבהם מתנתקים מהרעש, ומטעינים את הזוגיות בכוחות חדשים.

לשחרר:

השמיטה מלמדת לשחרר שליטה.

וגם בזוגיות - לשחרר ציפיות מוגזמות, לחצים, דרישות שלא בונות אלא שוחקות.

לקבל ולהתחדש:

כמו שהאדמה נחה כדי לצמוח מחדש, כך גם הקשר צריך רגעים של התבוננות, סליחה וקבלה.

לקבל את החסרונות ולבחור שוב אחד בשני.

בסוף, השמיטה מלמדת אותנו אמונה שדווקא כשנעוצרים, כשנונתים מקום - הברכה גדלה.

וכשכל אחד מבני הזוג לומד באמת להכיר את הצרכים של השני, ונותן לו מקום לצמוח,

שם נבנית זוגיות חזקה, עמוקה ואמיתית.

שבת שלום ומבורך!

הרב שלמה דוידי הי"ו
יועץ נישואין ומשפחה

שמיטה אצל הר סיני

כאשר בני ישראל ייכנסו לארץ המובטחת יהיה עליהם לציין שנים מיוחדות: שמיטה ויובל.

השנה השביעית מכונה שמיטה, ואילו לאחר 7 מחזורים של שבע שנים יש לציין את השנה ה-50 כשנת

היובל. גם בשנת השמיטה וגם בשנת היובל אין לחרוש, לזרוע או לקצור את יבול הארץ. היבול יהיה מופקר.

ואז תהיה ברכה מיוחדת בארץ, כך שמיבול שנה אחת (השנה השישית) תתפרנסו שלוש שנים: השנה השישית, השביעית והשמינית עד שתוכלו לקצור מן היבול החדש.

"הגורל האכזר" של הזוכה בפיס

יששכר, היה יהודי פיקח עד מאוד. אבל כבר אמר שלמה המלך: "לא לחכמים לחם. צריך גם מזל".

יששכר בזבז זמנו בנסיונות כושלים וחוזרים כדי לנסות לעשות כסף. והנה שטע כי בעיירה הסמוכה, יוכלו להשתתף ולרכוש את פרטי הגרלה של הפיס המקומי. הוא אסף וקיבץ את כל חסכונו. קנה כרטיס והמתין לבאות. הימים הבאים עברו עליו בחרדה מסוימת. היה דרוך כולו לחדשות הסוערות: מי זכה בהגרלה?

לבסוף הגיעו התוצאות. בראש הטבלה נרשמו שתיים עשרה ספרות. יששכר בדק אחת אחת - ושאגה פרצה מפיו: **אני הזוכה המאושר!**

הוא הגיע לביתו ומיד ארז מיטלטלו. שכר בית מרשים הטובל בגני ירק. החל לשלוח ידו במסחר. וגם פתח את ביתו לעניים ולוועדות הצדקה השונות.

בעיקר יששכר השקיע בחינוך הילדים. ואמנם ילדיו חונכו היטב וגדלו בעולם של תורה.

בכל שנה, בתאריך הקובץ של יום ההגרלה, היה אוסף את ידידיו ומוקיריו והיה עורך סעודת הודיה לפאר שמו של הבורא יתברך וחסדיו המגולים, אשר השפיע לו כל כך הרבה טוב.

שנים חלפו. עשור ועוד עשור. נינים מתרפקים על ברכיו. והנה התהפך עליו מזלו. ההפסדים הלכו ותפחו. לבסוף היה צריך לפנות את ביתו, להפרד מכל משרתיו, ולשוב עם צרורו על שכמו לבקתה עלובה.

הימים חלפו, והנה הגיע התאריך המיועד. אותו תאריך קבוע בלוח השנה של יששכר, אשר בו היה עורך את סעודת ההודיה הפרטית שלו.

כל מכריו התלחשו, איך יתמודד יששכר מול תאריך כאוב כזה!! וראה זה לפלא. יששכר לא רק שלא נשבר, אלא הזמין את כולם לסעודת ההודיה הקבועה שהוא עורך. והסעודה, כמה יפה ומפוארת. מלאת מטעמים. "מאיפה היה לו כסף? מי יודע מה מישכן בעבורה...". שאלו כולם: "הסעודה השמחה הזו, על מה ולמה? הרי כבר לא נותר מהעושר השמור ההוא והגעת לאותו מצב של עוני ומחסור שלפני הזכייה הגדולה. על מה אתה שמח ביום כזה?" התבונן בהם יששכר מופתע...

"שאלתכם זו ששאלתם אותי, אינה מובנת לי כלל. אוצרותי אבדו ואינם. אבל השמחה על העושר שהיה מנת חלקי, לא תפוג לעולם". "שמחה?" התפלאו כולם.

"כן!!" הוא התבונן בבנו ושאל בקול קשה: "האם לא הבאתי לכאן את המלמד הזכי טוב בכסף הרב שהיה לי? זה שהיום אתה ראש ישיבה, בזכות מה?"

התבונן בבנו השני ושאל אף אותו: "האם ילדותך דומה לילדותי, בה הייתי פור ועם הארץ, כפשוטו. לא יודע אי כי לאבי לא היה ממון כדי לשלם למלמד?"

ואתה, איך זכית להיות דיין בבית הדין, אם לא ששינת עם הרב את כל השיעורים הפרטיים?"

"רבותי! אמנם אין בידי מן הממון מאומה. אבל מאושר אני על הזכייה הזו. נשארו לי כמה מאז נכסים שילאו בפז. בני ובנותי וכל דור, בני תורה הם!"

"האם לא אעשה על כך סעודת הודיה?!"

העם היהודי עבר תלאות אינספור. פרעה הוחלף באנטיוכוס, ובאחשוורוש, ובהיטלר ימ"ש ובסטאלין, ואיראן וחמאס... ועדיין לא נושענו. אבל שמחת החגים נשארת שלמה. על מה היא באה?

על היקר מכל. על כך שנהיינו לעם. על כך שקיבלנו תורה. ועל כך שבערות הכל, למדנו לשרוד, לא ליפול להתעקש להמשיך, ולבעיקר לגנוח. כי תורתנו היא הנצח. אכן היהודים יש להם כינוי חגיגי ומרגש "עם עולם ואותיות".

ציאת מצרים היתה מכוונת למטרה הזו של קבלת התורה. ועד היום זו סיבה הכי ערכית כדי לשמח. ולוואי ונזכה לקבלת התורה בשלימות, ויבנה לנו בית הבחירה.

ולכן כדאי תמיד לומר "מזמור לתודה".

רגילים אנו לשמוע את מילת התודה "יישר כוח" או "חזק וברוך" המבטאות תחושה של שביעות רצון, תחושה של שמחה ועידוד שמובנם יחזק ה' את כוחו של המבורך בברכה זו. כהן לאחר שברך את ברכת הכהנים וירד מהדוכן בבית הכנסת, שליח ציבור לאחר סיום התפילה או העולה לתורה בסיום קריאת התורה נהוג לאמר להם "יישר כוח" או יש מקומות האומרים "חזק וברוך", כל אחד ומנהגו הוא. האם יש הבדלים בין מילות תודה אלו? כנראה שכן.

ומעשה שהיה כך היה :

באותו קצין שגר באחת משכונותיה הצפוניות של ירושלים וסמוך לביתו היה ממוקם בית כנסת של העדה התימנית. על אף שהלה השתייך לעדה אחרת, קבע את מקומו לתפילות השחרית היומיומיות בבית הכנסת התימני, זאת משום הסמיכות לבית והשעה המוקדמת שהייתה נוחה לו. בבית כנסת זה התפלל "מורי" בגולה עבורו שהיה בשעתו חזן ובעל קורא אצל בשכונת נווה צבי בירושלים. הלה עקב חולשת גופו ובעיות בעיניו קשה היה עליו לתפקד כשליח ציבור ובעל קורא, מה גם שהעמידה הייתה קשה עליו. אולם יכולת להבחין בסלסולי קולו הערב שבימים עברו היה חזן ובעל קורא מצוין בעל שיעור קומה.

אחת מהתמיהות של הקצין לגביו היו הערותיו, הארותיו לחזנים ולבעלי הקריאה שהיה מבטאם בקול חזק שנשמע מקצה אחד של בית הכנסת לקצהו השני.

יום אחד היה הקצין שומע את מילת התודה לחזן "חזק וברוך", יום שני "יישר כוח" וביום השלישי "מזלם". הקצין עקב אחריו ימים מספר כדי להבין מה בפיו, מה משמעותן של המילים, ואולם הרטואל היה חוזר על עצמו כל יום לזה כך ולזה כך.

באחד הבקרים שרוח טובה שרתה על אותו יהודי בגיל הגבורות, פנה אליו הקצין בשאלה מדוע מבטא את מילות התודה בשינויים לבעלי התפילה והקריאה? מדוע מחלק בין גבר אחד לגבר השני? בהיסוס קל ענה לקצין את תשובתו. "יש סובב לעולם, ולכל דבר יש סיבה בהיות ובשעתו הייתי חזן ובעל קורא, יודע אני את הטעמים כפי שצריך לקרוא בתורה. בקטנותי היה לי "מורי" שהכניס בנו את חדות לימוד קריאת האותיות, המלילי והטעמים כדבעי. מאז ועד היום הדברים שמורים במוחי ובליבי, על כך אני יכול להרגיש מיידית, הקורא קריאתו בשיבושים, לאחד כזה אומר "יישר כוח" ככוונה, זאת למה? בגלל ששיבר את הפסוק. מהיכן לומדים זאת? מאמירתו של הקב"ה למשה "יישר כוחך על ששיברת את הלוחות", אני משתמש בדבריו של משה רבינו.

אם בעל הקורא לא שיבר את הפסוקים וקרא כהלכה, אני אומר לו "חזק וברוך" כלומר ברוך תהייה על שקראת נכון ולא שיברת את הפסוקים. אולם מילת התודה "מזלם" מציינת שהבעל קורא או החזן הינו מלומד ובקי וצינונו 10, כל קריאתו כהלכה ועליו אומרים "שפתים יישק" או "כפתור ופרח", ללמדך שהלה התכוון היטב לקריאתו. מוקדם היה הקצין מתשובתו החכמה והמעניינת.

לימים הזדמן אותו קצין לבית באחד המושבים התימנים במרכז הארץ, לאחר התפילה טרם כניסת העולל לביתו של אברהם אבינו, שומע הקצין קריאה מאחת מפניות בית הכנסת לחזן "מזלם".

הפעם אי אפשר היה למכור אותו.

איך מחנכים את הילדים להתנהגות נאותה?

ארבעה כללים חשובים המסתכמים בראשי התיבות ה"ח"ע יש לאמץ בחינוך להתנהגות נאותה של ילדים:

א. הנחיות - על ההורים להנחות את הילד כיצד מתנהגים נכון, תוך שימת דגש על הצדדים שקשים יותר לילד.

ב. יודוא - יד לוודא עם הילד שהוא מבין את הנחיות שהוסברו לו.

ג. חיזוק - יש לתת לילד חיזוקים בכל פעם ששיפר את התנהגותו, גם אם בצורה קלה, לעומת פעם קודמת ולא להתייחס לכך כמובן מאליו.

ד. ענישה - יש להעניש את הילד בהתאם לחומרת המעשה שעשה ובאופן מתאים לגילו באופן חד משמעי כאשר התנהגותו אינה הולמת ובניגוד להנחיה שלכם.

יום ירושלים והקשר לשמואל הנביא

ביום כ"ח באייר יחול "יום ירושלים" והוא גם יום פטירתו של שמואל הנביא.

כפי שראינו בנוגע לירושלים גם שמואל הנביא מאחד בתוכו שני כוחות "משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו", ואומרת הגמרא במסכת ברכות ששמואל שקול כנגד משה ואהרן. מסביר הרב קוק שמשם עיקר ענינו היה בהגהה השכלית העליונה שלו, בעוד אהרן התייחד דווקא במעשיו המיוחדים "אוהב שלום ורודף שלום".

שמואל הנביא באישיותו המיוחדת חיבר בין שתי הכוחות הללו - השכלי והמעשי, ואין זה מקרי שאנו מציינים באותו היום את פטירת שמואל והן את איחוד ירושלים.

"וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות" (מלאכי ג, ה) "וערבה" - עניין מתיקות (מצודת דוד).

בזמן שמנחת יהודה תהיה ערבה לה' - אז ירושלים "כימי עולם וכשנים קדמוניות".

ובמדרש רבא "כימי עולם" - כימי הבל, שלא הייתה עבודה זרה בעולם. אן: "כימי עולם"-כימי משה, וכשנים קדמוניות" - כימי שלמה.

שלושים שנה מהשדרים את שיעור התורה הגדול פתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הישאים 3 בנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם" כל הישועות והברכות לנדיב הוועדה האבא"י שתמוטט לטעודה הובועית בליוון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ורפואה לאסתר חמו בת עטוקה להבדיל לעיני חיים-חיותה ז"ל

כל הישועות והברכות לנדיב הוועדה האבא"י שתמוטט לטעודה הובועית בליוון

זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות והצלחה לכל ילדיהם ורפואה לאסתר חמו בת עטוקה להבדיל לעיני חיים-חיותה ז"ל

רפואה שלימה לפתחיה אברהם

בן דוד ורבקה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. שיחורו לאיתנה הראשון ויאכה לשנים רבות וטובות ליבם לטובה ולברכה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לאירי בן מרים הייני הרב ניסן ישראלי בן חנה מנב"ת ישראל פרג'י רמאל בן מרים הייני נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת יפה צברי בת ריחן-רחל מנב"ת שיגיא שרעבי בן אריה ואורית מנב"ת סימה טסה בת מרגלית מנב"ת